

Životopis – Češi od Černobylu příběh Mgr. Anny Mázníkové

Mgr. Anna Mázníková se narodila 8. října 1954 na Ukrajině v české vesnici Malinovka. Pochází z rodiny českých krajanů, jejichž předci se v druhé polovině 19. století přestěhovali z českých zemí na území dnešní Ukrajiny do oblasti Volyně za úrodnou půdou. Tito lidé byli známí jako volyňští Češi, neboli Volyňáci.

Dětství prožila v milující rodině společně se dvěma mladšími sestrami. Jako nejstarší z nich se cítila zodpovědná za jejich ochranu. V rodině se mluvilo česky, ale v běžném životě používala také ukrajinštinu a ruštinu, protože v okolí žili lidé různých národností.

Zásadní událostí jejího života byla havárie jaderné elektrárny v Černobylu v roce 1986. Zpočátku obyvatelé nevěděli, co se stalo, a informace se dozvídali až ze zahraničních médií. Postupně si lidé začali uvědomovat rozsah katastrofy – v okolí se například odvážela kontaminovaná půda a oblast byla silně zasažena radiací. Velké obavy panovaly především o zdraví dětí.

Po několika letech začali čeští krajané z oblasti uvažovat o návratu do České republiky. Delegace krajanů se obrátila na českou vládu a jejich situací se zabýval i prezident Václav Havel. Český stát nakonec umožnil jejich přesídlení v rámci humanitární akce. Rozhodnutí opustit rodný domov bylo pro mnoho lidí velmi těžké, ale hlavním důvodem byla starost o zdraví rodin a dětí.

Na počátku 90. let se Anna Mázníková spolu s dalšími krajany přestěhovala do České republiky. Ubytovala se v bývalých vojenských prostorách v Milovicích, v domech po sovětských důstojnících. Začátky v nové zemi nebyly jednoduché – setkávali se s nedůvěrou i nepříjemným chováním některých obyvatel. Postupem času se však situace zlepšila a krajané si v České republice našli nový domov.

Velkým tématem jejího života je také současná válka na Ukrajině, která ji osobně zasahuje, protože v zemi stále žijí její dvě sestry. Konflikt vnímá jako nespravedlivý a bolestný, zvláště proto, že dříve vedle sebe lidé různých národností žili v míru.

Přestože žije v České republice již více než třicet let, na místo svého narození a dětství nikdy nezapomněla. Vzpomínky na rodnou zemi, školu a dětství v Malinovce zůstávají důležitou součástí její identity. Sama říká, že člověk může najít nový domov, ale na zemi, kde se narodil a vyrůstal, nikdy nezapomene.